

ΛΕΩΝ καὶ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων γηράσας, καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι²³⁵ αὐτῷ εἰς τροφήν, ἔγνω²³⁶ δι' ἐπινοίας τι πράξαι. Καὶ δὴ, παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινί, κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο νοσεῖν. Παραγενόμενα οὖν τὰ ζῶα ἐπισκέψεως χάριν²³⁷, συλλαμβάνων, κατήσθιεν αὐτά. Πολλῶν οὖν ζῶων ἀναλωθέντων, ἡ ἀλώπηξ, τὸ τέχνασμα τοῦτο γνοῦσα, παρεγένετο πρὸς αὐτόν, καὶ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχει. Τοῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς²³⁸, καὶ τὴν αἰτίαν πυυνθανομένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη· ὅτε ὁρῶ ἔχνη πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων.

ΤΕΤΤΙΞ καὶ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμῶνος ὥρα²³⁹, τῶν σίτων βραχέντων²⁴⁰, οἱ μύρμηκες ἔψυχον²⁴¹. Τέττιξ δὲ λιμώττων, ἤτει²⁴² αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ· διατί τὸ θέρος οὐ συνήγες τροφήν; Ὁ δὲ²⁴³ εἶπεν· οὐκ ἐσχόλαζον²⁴⁴ ἀλλ' ἥδον²⁴⁵ μουσικῶς. Οἱ δὲ γελάσαντες, εἶπον· Ἀλλ' εἰ θέρους ὥραις²⁴⁶ ἡν- λεις, χειμῶνος²⁴⁷ ὄρχου²⁴⁸.

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ.

Νεανίας τις θέρους ὥρα²⁴⁹ ἐμισθώσατο²⁵⁰ ἐξ ἄστεος²⁵¹ ὄνον Μεγάρα- δε²⁵². μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας²⁵³, καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου, ἐκά- τερος αὐτῶν²⁵⁴ ἐβούλετο ὑποδύεσθαι²⁵⁵ ὑπὸ τὴν σκιαν τοῦ ὄνου· εἶργον²⁵⁶ δὲ ἀλλήλους, ὁ μὲν, μεμισθωκέναι²⁵⁷ τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκιάν, λέγων· ὁ δὲ μεμισθωμένος, τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν²⁵⁸.

ΛΥΚΟΣ καὶ ΓΡΑΥΣ.

Τιθὴν ἐλύπει²⁵⁹ δακρύνον²⁶⁰ παιδίον· ὥς δὲ ἐνοχλούμενον²⁶¹ οὐκ ἐπαύε- το²⁶², ἠψείλει²⁶³ λύκῳ παραβαλεῖν²⁶⁴, εἰ μὴ παύσοιτο²⁶⁵. Λύκος δὲ τις, παρατυχὼν²⁶⁶, ἔμεινε²⁶⁷ τὸν λόγον ἐκβῆναι²⁶⁸ πρὸς ἔργον. Καὶ τὸ μὲν παιδίον ἐδδῶκει²⁶⁹ πρὸς ὕπνον· κενὸς²⁷⁰ δὲ ὁ λύκος ἀπεχώρει θήρας τῆς τε παρούσης²⁷¹, καὶ τῆς ἀλλαχόθεν ἐλπιζομένης γενήσεσθαι²⁷².

235) Νὰ ἐπαρκίσῃ εἰς ἑαυτὸν, νὰ προμηθευθῇ ἐπαρκῆ. 236) Ἀπεφάσισε. 237) Διὰ τὰ τὸν ἐπισκεψάμενον. 238) Κακῶς ἔχειν, ὅτι εἶναι κακά. 239) Ἐν ὥρᾳ. 240) Γενικὴ ἀπό- λυτος, αἰτίας σημαντικῆς. 241) Ἐξήραινεν αὐτοὺς, τοὺς σίτους. 242) Αἰτέω. 243) Τέττιξ. 244) Δὲν εἶχεν εὐκαιρίαν. 245) Ἄδω. 246) Ἐν ὥραις θέρους. 247) Ἐν ὥραις χειμῶ- νος, ἢ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος. 248) Ὁρχοῦμαι. Προστακτικῆς. 249) Ἐν ὥρᾳ. Ἦρα δὲ ἦν ὁ καιρὸς τοῦ ἔτους. 250) Μέσον, σημαίνει, ἐμισθώσε δι' ἑαυτόν. 251) Ἀπὸ τοῦ ἔλεγον αἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν των, τὰς Ἀθήνας. 252) Διὰ τὰ Μεγάρα, διὰ τὰ τὴν φέρῃ εἰς τὰ Μεγάρα. 253) Γενικὴ ἀπόλυτος, χρόνου σημαντικῆς. Ὅταν ἦτον μέση ἡ ἡμέρα, μεσημέριον. 254) Ἐννοεῖ τὸν ἐνοικιάσαντα καὶ τὸν δόντα εἰς ἐνοίκιον, τὸν ὅποιον ὅμως δὲν ὠνόμασε. 255) Νὰ ἐμῇ ὑποκάτω. 256) Ἐμπόδιζαν. 257) Εἰδικὸν ἀπαρέμφ. εἰς παρακείμενον, ἔτι ἔδοσεν εἰς ἐνοίκιον. 258) Λέγων ἔχειν τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ ὄνου καὶ τῆς σκιάς. 259) Ἐθύμωνε. 260) Κλαῖον, ὑποκείμενον τοῦ ἔλπει. 261) Μέσον. Ἐνοχλοῦν. 262) Ἐπαύσε τοῦ νὰ τὴν ἐνοχλῇ. 263) Ἡ τιθῇ. 264) Αὐτό. ὅτι θὰ τὸ εἴψῃ εἰς Λύκον. Παραβάλλειν λέγεται ἐπὶ φαγητῶν τιθεμένων εἰς τὴν τράπεζαν. 265) Ἄν δὲν ἦθελε παύσαι· εἰς ἐκτικὴν ἔγκλεισιν, διότι ἀναφεύρεται εἰς ῥῆμα χρόνου παρρηχημένου. 266) Τυχὼν ἐκεῖ πλοσίον. 267) Περιέμενε. 268) Τελ. ἀπαρέμφ. παθητ. νὰ ἀποθῇ εἰς ἔργον· νὰ πραγμα- τοποιηθῇ. 269) Ἐαυτὸ, ἀπακοιμήθη. 270) Εὐκαιρος, ἐστερημένος. 271) Ἀπλ. τῆς τοῦ παιδός. 272) Τῆς ἐλπιζομένης (ὑπ' αὐτοῦ) γενήσεσθαι (εἰδ. ἀπαρέμφ.) αὐτῷ ἀλλαχόθεν· ἐ- κείνης τὴν ὁποίαν ἠλπίζεν ὅτι θέλει λάβε· ἀλλαχόθεν.